

Kangurunun Kayıp Cebi

Ebru Mina TOMURCUK

Kangurunun Kayıp Cebi

Ebru Mina TOMURCUK

Kanguru Katie cebini çok severdi. Karnının tam üstünde, yumuşacık, sıcacık bir kesecikti. En sevdiği şeyleri içinde taşırdı: parlak kırmızı bir top, yarısı yenmiş bir sandviç ve pürüzsüz mavi bir taş. Her sabah önce cebine bakardı. 'Günaydın, cep,' der, onu usulca okşardı. Kum rengi kahverengi tüyleri rüzgârda dalgalanır, kırmızı boyun atkısı uçuşurdu. Bugün mutlu bir gün olacaktı.

Katie yataktan hoplayıp çıktı ve kırmızı atkısını taktı. Atkısını düzgün bir fiyonkla bağladı. Sonra mavi taşı bulmak için cebine uzandı. Ama bir şey farklıydı. Cep sıcacıktı ve karıncalanıyordu, sanki içinde minik kıvılcımlar dans ediyordu. 'Oo!' dedi Katie. 'Cebim bugün sihirli gibi!' Ne olacağını bilmiyordu. Sandviçiyle denemeye karar verdi.

Katie sandviğini cebine koydu ve bekledi. Hiçbir şey olmadı. Sonra başının üstünde bir hışırtı duydu. 'Bak!' diye bağırdı en iyi arkadaşı Mia, sarı çiçek tokalı küçük gri bir tavşandı. Mia yukarıyı işaret etti. Sandviç oradaydı, bir ağaç dalına sıkışmıştı! 'Oraya nasıl gitti?' diye merak etti Katie. Mia kıkırdadı. 'Cebin sihirli!' Katie'nin koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı.

Katie güldü. 'Topumu deneyelim!' Kırmızı topu cebine koydu. Vınn! Top kayboldu. Sonra bir zıp, zıp, zıp sesi duyular. Top, Mia'nın evinin yakınındaki bir çalıdan, çok uzaktan yuvarlanıp çıktı! 'Vay canına!' dedi Mia. 'Cebin eşyaları şaşırtıcı yerlere gönderiyor!' Topu almaya koştular. Katie'nin uzun kuyruğu arkasında zıplıyordu. Bu çok eğlenceliydi!

Katie ve Mia bütün sabah oynadılar. Katie cebine bir yaprak koydu, yaprak bir kuş yuvasında belirdi. Bir çakıl taşı koydu, taş nehir kenarındaki bir kayanın üstünde ortaya çıktı. Her seferinde kıkırdayıp onu bulmaya koştular. 'Cebim en güzeli!' dedi Katie. Ama Mia düşünceli görünüyordu. 'Ya gerçekten ihtiyacın olan bir şeyi koyarsan?' diye sordu. Katie omuz silkti. 'Sonra bulurum nasılsa.'

Öğle vakti Katie acıkmıştı. Sandviçi için cebine uzandı, ama cep boştu. 'Ah hayır!' diye bağırdı. 'Sandviçim hâlâ ağaçta!' Ağaca hopladı, ama sandviç gitmişti. Bir kuş onu yemişti. Katie'nin karnı guruldadı. 'Daha dikkatli olmalıydım,' dedi üzgünce. Mia patisini okşadı. 'Sorun değil. Yiyecek başka bir şey bulalım.'

Anne Kanguru onları ögle yemeğine çağırđı. Mavi kurdeleli hasır şapkasını takmıştı. 'Katie, sandviçin nerede?' diye sordu. Katie sihirli cebi anlattı. Anne Kanguru'nun ela gözleri şefkatliydi. 'Sihirli bir cep büyük bir sorumluluktur,' dedi. 'Bir şey koymadan önce düşünmelisin.' Katie başını salladı. Biraz utanmıştı. 'Daha dikkatli olacağım,' diye söz verdi.

O öğleden sonra Katie cebini iyilik için kullanmaya karar verdi. Arkadaşı Mia için içine bir havuç koydu. Vınn! Havuç, Mia'nın kendi bahçesinde, tam yanında belirdi! Mia şaşırdı ve sevindi. 'Teşekkürler, Katie!' diye cıvıladı. Katie gülümsedi. Sihri yardım etmek için kullanmak iyi hissettiriyordu. Cebine bir çiçek koydu, çiçek Anne Kanguru'nun şapkasında belirdi. Anne Kanguru güldü.

Ama sonra Katie bir şeyi güvende tutmak istedi. Mavi taşı cebine koydu, orada kalmasını umuyordu. Ama taş yok oldu. 'Ah hayır! Özel taşım!' diye bağırdı. O ve Mia her yeri aradılar. Çalıların altına, ağaçların arkasına baktılar. Sonunda taşı yükseklerde bir kuş yuvasında buldular. Katie onu almak için dikkatlice tırmanmak zorunda kaldı. 'Daha dikkatli olmalıyım,' dedi.

Katie Mia'yla oturdu. 'Cebim sihirli, ama eşyaların nereye gittiğini kontrol edemiyorum,' dedi. 'Onu sadece güzel sürprizler için kullanmalıyım, kendi eşyalarımı saklamak için değil.' Mia başını salladı. 'Bu akıllıca bir fikir.' Katie bir an düşündü. 'Onu paylaşmak ve insanları neşelendirmek için kullanacağım. Özel eşyalarımı da evde güvenli bir kutuda tutacağım.' Planıyla gurur duydu.

Katie eve gitti ve küçük ahşap bir kutu buldu. Mavi taşı ve kırmızı topunu içine koydu. 'Bunlar artık burada kalacak,' dedi. Sonra cebine baktı. Cep hafifçe parlıyordu. 'Eğlence için teşekkürler,' diye fısıldadı. 'Ama dikkatli olacağım.' Cebini sadece güzel sürprizler için kullanmaya karar verdi. İçine 'Gülümse!' yazan minik bir not koydu ve nerede ortaya çıkacağını merak etti.

Ertesi sabah Katie cebine Anne Kanguru için küçük bir hediye koydu: bulduđu güzel bir deniz kabuđu. Vınn! Kabuk kayboldu. Sonra Anne Kanguru ay yapıyordu. aydanlıđı kaldırdı ve kabuđu iinde buldu! 'Ah, Katie! Ne gzel!' dedi ve Katie'ye sarıldı. Katie'nin yz ıřıldıadı. Sihirli cebi birini mutlu etmiřti. Ve iine ne koyduđu konusunda dikkatli olmuřtu.

Mia oynamaya geldi. Katie cebine bir papatya koydu ve onu Mia'nın saç tokasına gönderdi. Papatya kulağının üstünde belirince Mia güldü. 'Bunda iyi oluyorsun!' dedi. Katie'nin içi ısındı. Özel bir şeye sahip çıkmamanın başkalarını düşünmek demek olduğunu öğrenmişti. Cebi hâlâ sihirliydi, ama artık onu özenle kullanıyordu. Ve bu her şeyi değiştiriyordu.

O akşam Katie biraz üzgün hissetti. Cebi bütün gün sessiz kalmıştı. O pırıltıyı özlemişti. Yatağına oturdu ve dizlerine sarıldı. 'Keşke cebim bana bir kez daha sürpriz yapsa,' dedi usulca. Tam o anda sıcak bir karıncalanma hissetti. Cebine uzandı ve minik, parlak bir yıldız çıkardı. Küçük bir lamba gibi parlıyordu. 'Sorumluluk sahibi olduğun için,' der gibi yumuşak bir ses duyuldu.

Katie soluğunu tuttu. 'Anne! Mia! Bakın!' diye seslendi. Koşarak geldiler. Yıldız patisinde pırıldıyordu. 'Bu, sihrine sahip çıktığın için bir ödül,' dedi Anne Kanguru gülümseyerek. 'Sorumluluğun özen gerektirdiğini öğrendin.' Katie yıldıza sarıldı. Onu ahşap kutusunda güvende tutacaktı. 'Bunu hep hatırlayacağım,' dedi. Ve cebi son bir kez sıcacık parladı.

O günden sonra Katie sihirli cebini güzel sürprizler için kullandı. Arkadaşlarına gülümsemeler, komşularına ikramlar gönderdi. Özel eşyalarını kutusunda güvende tuttu. Ve her gece cebine teşekkür etti. Özel bir şeye sahip çıkmanın büyük bir sorumluluk olduğunu biliyordu—ve bu, sihrin en güzel türüydü. Kırmızı atkısı ve sıcacık kalbiyle Katie her yeni güne mutlulukla hopladı.